

Ο ταξιτζής, ο υπάλληλος και το πορτοφόλι.

/ Γενικά

Φωτό:e-go.gr

Η κυρία Αποστολία όλη νύχτα δεν έκλεισε μάτι. Είχε τρομάξει από το τηλεφώνημα της κόρης της που είχε παντρευτεί στο Ξυλόκαστρο. Η συνονόματη εγγονή της η μικρή Αποστολία είχε πολύ πυρετό τριάντα-εννέα. Έτσι πρωί-πρωί, με τσουχτερό κρύο, αφού έκανε την προσευχή της μπροστά στην Παναγία Γαλακτοτροφούσα, χαιρέτησε τον άνδρα της και με 500 ευρώ στην τσάντα της βγήκε στο δρόμο αναζητώντας ταξί. Σε λίγο σταμάτησε ένα ταξί.

—Που πηγαίνετε;

—Στο σταθμό του Προαστιακού των Λιοσίων, παρακαλώ.

Χωρίς καθυστέρηση έφθασαν στον προορισμό τους, πάνω στη βιάση της όμως της έπεσε το πορτοφόλι από την τσάντα χωρίς να το αντιληφθεί.

Πηγαίνοντας να βγάλει εισιτήριο είδε ότι της έλειπε το πορτοφόλι και ζαλίστηκε.

—Τι πάθατε κυρία μου; τη ρώτησε ο υπάλληλος βλέποντάς την να τρέμει.

—Έχασα το πορτοφόλι μου.

—Μην ανησυχείτε. Το τρένο για το Ξυλόκαστρο που πάτε αργεί ακόμη. Πάρτε ένα μισό εισιτήριο επειδή είστε ηλικιωμένη και όταν επιστρέψετε μου το πληρώνετε. Δώστε μου το τηλέφωνό σας. Πόσα χρήματα είχατε;

—Πεντακόσια ευρώ. Πηγαίνω στην άρρωστη εγγονή μου. Σας ευχαριστώ πολύ.

Η κυρία Αποστολία μπήκε στο τρένο και έκανε παράκληση στην Παναγία Γαλακτοτροφούσα να βρεθεί το πορτοφόλι.

Στο μεταξύ το ταξί μόλις άφησε την κ. Αποστολία στο σταθμό πήρε άλλο επιβάτη για το Μενίδι. Ξαφνικά ο νέος επιβάτης είδε στο πίσω κάθισμα το ξεχασμένο πορτοφόλι.

—Α! να το πορτοφόλι της γυναίκας μου. Μου είπε χθες το βράδυ γυρίζοντας ότι της έπεσε στο ταξί.

—Κάνετε λάθος κύριε, είπε ο ταξιτζής. Σήμερα το πρωί καθάρισα το αυτοκίνητο και δεν βρήκα κανένα πορτοφόλι. Θα το παραδώσω στο Αστυνομικό Τμήμα Άνω Λιοσίων και ζητείστε το από εκεί. Ο άλλος βλέποντας ότι δεν έπιασε το κόλπο του κατέβηκε μερικές στάσεις αργότερα.

Ο ταξιτζής λίγο μετά έστριψε σ' ένα στενό και πήρε τηλέφωνο έναν πνευματικό στο Άγιο Όρος με τον οποίο είχε συχνή επαφή, εξηγώντας του το θέμα.

—Νομίζω είναι καλύτερα να ψάξεις να βρεις αυτόν που έχασε το πορτοφόλι. Εγώ θα προσευχηθώ να τα καταφέρεις. Αν δεν τον βρεις πήγαινε στην Αστυνομία. Ο ταξιτζής με κατεβασμένη τη «σημαία» γύρισε σύντομα στο σταθμό του Προαστιακού.

—Μήπως ήλθε κάποια κυρία το πρωί και έχασε το πορτοφόλι της; ρώτησε τον αρμόδιο υπάλληλο.

—Ναι! Ζήτησα το τηλέφωνό της. Το βρήκατε; Είχε μέσα 500 ευρώ και πήγαινε να δει την άρρωστη εγγονή της στο Ξυλόκαστρο.

—Ξέρετε το ξέχασε στο πίσω κάθισμα του αυτοκινήτου και ο Θεός φύλαξε και δεν το άρπαξε κάποιος που μπήκε μετά απ' αυτήν.

—Λοιπόν· νομίζω είναι καλύτερο να της τηλεφωνήσουμε αφού μου άφησε τον αριθμό του κινητού της, είπε ο υπάλληλος.

—Κυρία Π... είμαι ο ταξιτζής που σας μετέφερε το πρωί στο Σταθμό Λιοσίων. Μην ανησυχείτε! Το πορτοφόλι σας θα το φυλάει στο σπίτι η γυναίκα μου με όλα τα

χρήματα που είχε μέσα. Σας μιλάω από το Σταθμό Λιοσίων μαζί με τον υπάλληλο του Προαστιακού. Το τηλέφωνό μου είναι 2105...

—Σας ευχαριστώ πολύ κύριε, απάντησε συγκινημένη η κυρία Αποστολία. Η Παναγία μας να προστατεύει εσάς και την οικογένειά σας.

—Σας ευχαριστώ πολύ και εγώ. Να είστε πάντα καλά.[1]

Φωτό:news.pathfinder.gr -

ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Περιοδικό: «Ο Σωτήρ» Έτος 51ο - 15 Μαΐου 2010 - Τεύχος 2001 σ. 235-236 (Διασκευή).

Πηγή: Σπυρίδων Ν. Γκουρβέλος· Φιλολόγος, Οι αρετές των Ελλήνων: Αξιοπρέπεια, φιλότιμο, καλοσύνη, λεβεντιά, παλληκαριά, φιλοξενία, υπομονή, Πάτρα 2011. Σελ. 16-17